

КОПІЯ**ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ**

вул. Пирогова, 29, м. Вінниця, 21018. тел./факс: (0432)55-80-00, (0432)55-80-06 E-mail: inbox@vn.arbitr.gov.ua

**РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ****"28" січня 2020 р.****Справа № 902/839/16**

Господарський суд Вінницької області в складі: головуєчий суддя Тісецький С.С., секретар судового засідання Поцалюк Н.В., розглянувши в приміщенні суду у судовому засіданні в режимі відеоконференції матеріали

за позовом: Публічного акціонерного товариства "Ладизинський завод силікатної цегли" (код ЄДРПОУ 00294020, вул. Промислова, 1, м. Ладизин, Вінницька область, 24321) в особі арбітражного керуючого (ліквідатора ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли") Темчишина Володимира Петровича (Луцьк - 10, а/с 20, Волинська область, 43010)

до: Приватного підприємства "Хімагродар" (код ЄДРПОУ 37387627, вул. О. Мишуги, 3-В, м. Київ, 02140)

про витребування майна з чужого незаконного володіння у межах справи № 902/839/16

за заявою: Головного управління ДПС у Вінницькій області (вул. Хмельницьке шосе, 7, м.Вінниця, 21028; код ЄДРПОУ 43142454)

до: Публічного акціонерного товариства "Ладизинський завод силікатної цегли" (код 00294020, вул. Промислова, 1, м. Ладизин, Вінницька область, 24321)

про банкрутство

за участю :

від арбітражного керуючого (ліквідатора) Темчишина В.П.: Книш З.І., за посвідченням від Головного управління ДПС у Вінницькій області : Подолян Я.В., за довіреністю

ВСТАНОВИВ:

В провадженні Господарського суду Вінницької області перебуває справа №902/839/16 про банкрутство ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли".

Провадження у даній справі перебуває на стадії ліквідаційної процедури боржника.

Так, ухвалою суду від 23.10.2019 року продовжено строк ліквідаційної процедури банкрута - Публічного акціонерного товариства "Ладизинський завод силікатної цегли" та повноважень арбітражного керуючого (ліквідатора) Темчишина В.П. по справі № 902/839/16 до 22.04.2020 року та призначено справу до розгляду на 22.04.2020 року.

Окрім того, ухвалою від 11.12.2019 року було призначено закрито підготовче провадження та призначено позовну заяву арбітражного керуючого Темчишина В.П. - ліквідатора ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" б/н від 26.06.2019 року (вх. № 02.1.-36/405/19) до ПП "Хімагродар" про витребування майна з чужого незаконного володіння в межах справи № 902/839/16 до судового розгляду по суті на 28.01.2020 року о 14:30 год. та ухвалено судові засідання 28.01.2020 року о 14:30 год. у справі № 902/839/16 провести в режимі відеоконференції в приміщенні Господарського суду Вінницької області через Господарський суд Волинської області за участю ліквідатора Темчишина В.П. та представників ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли".

*3*1543944*1*0*

На визначену дату в судове засідання, яке проведено в режимі відеоконференції, з'явилися представники позивача та Головного управління ДПС у Вінницькій області.

Водночас, представник відповідача - ПП "Хімагродар" в судове засідання не з'явився, клопотань та заяв від відповідача до суду не надходило.

Поряд з цим, направлення ухвали суду від 11.12.2019 року на адресу ПП "Хімагродар", а саме : вул. О. Мишуги, 3-В, м. Київ, 02140, підтверджується реєстром поштових відправлень № 1194 від 17.12.2019 року.

Також, вручення вищевказаної ухвали відповідачу підтверджується відомостями з вебсайту "Укрпошта" щодо відстеження поштових відправлень.

Крім того, ухвала суду від 11.12.2019 року була також направлена на адресу директора ПП "Хімагродар" Бабич Н.М. : вул. Героїв Небесної Сотні, 15, кв. 29, м. Бровари, Київська обл., 07400, яка повернулася до суду із поштовою відміткою "за закінченням терміну зберігання".

Відповідно до ч. 1, п. 1, п. 2 ч. 3 ст. 202 ГПК України, неявка у судове засідання будь-якого учасника справи за умови, що його належним чином повідомлено про дату, час і місце цього засідання, не перешкоджає розгляду справи по суті, крім випадків, визначених цією статтею.

Якщо учасник справи або його представник були належним чином повідомлені про судове засідання, суд розглядає справу за відсутності такого учасника справи у разі: неявки в судове засідання учасника справи (його представника) без поважних причин або без повідомлення причин неявки; повторної неявки в судове засідання учасника справи (його представника) незалежно від причин неявки.

Згідно п.п. 3-5 ч. 6 ст. 242 ГПК України, днем вручення судового рішення є: день проставлення у поштовому повідомленні відмітки про вручення судового рішення; день проставлення у поштовому повідомленні відмітки про відмову отримати копію судового рішення чи відмітки про відсутність особи за адресою місцезнаходження, місця проживання чи перебування особи, повідомленою цією особою суду; день проставлення у поштовому повідомленні відмітки про відмову отримати копію судового рішення чи відмітки про відсутність особи за адресою місцезнаходження, місця проживання чи перебування особи, яка зареєстрована у встановленому законом порядку, якщо ця особа не повідомила суду іншої адреси.

Зважаючи на те, що відповідача повідомлено про дату та час розгляду вищевказаного позову по суті, клопотань про причини неявки від останнього до суду надходило, суд дійшов висновку про відсутність підстав, передбачених ст. 202 ГПК України для відкладення розгляду справи.

Враховуючи викладене, суд вважає, що вжив всі залежні від нього заходи для повідомлення відповідача належним чином про час і місце розгляду судової справи і забезпечення явки останнього в судове засідання для реалізації ним права на судовий захист своїх прав та інтересів.

При цьому, представники учасників справи, в судовому засіданні вказали про можливість розгляду справи по суті за наявної явки сторін.

В ході розгляду справи по суті, представники позивача та кредитора, вимоги викладені у позовній заяві підтримали в повному обсязі.

Заслухавши пояснення представників учасників справи, оглянувши матеріали позовної заяви, надавши юридичну оцінку поданих до справи доказів, суд встановив наступне.

Відповідно до змісту позовної заяви, в період ліквідації ПАТ "Ладжинський завод силікатної цегли", ліквідатором, з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, було з'ясовано, що 14.04.2015 року, приватним нотаріусом Вінницького міського нотаріального округу Курановою Оксаною Олександрівною посвідчено нотаріальні договори купівлі-продажу нерухомого майна ПАТ "Ладжинський завод силікатної цегли" на користь фізичної особи Македонського Олександра Петровича.

На запит ліквідатора, нотаріусом були надані наступні копії договорів:

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 839, за яким відчужено комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладжин.

вул.Промислова, 1-Е, загальною площею 882,9 кв.м.:

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 838, за яким відчужено комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул.Промислова, 1-Б, загальною площею 12 763,8 кв.м.:

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 837, за яким відчужено комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул.Промислова, 1-А, загальною площею 1 247,1 кв.м.:

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 834, за яким відчужено земельну ділянку площею 1,2916 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0267, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул. Промислова, 1-А;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 836, за яким відчужено земельну ділянку площею 1,7048 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0270, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул. Промислова, 1-Б;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 835, за яким відчужено земельну ділянку площею 0,8706 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0275, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул. Промислова, 1-Б;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 833, за яким відчужено земельну ділянку площею 1,7048 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0273, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул. Промислова, 1-Е.

В подальшому, 21.06.2016 року Македонський Олександр Петрович вніс усе придбане ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" майно за вказаними договорами купівлі-продажу до статутного капіталу ПП "Хімагродар" відповідно до договору про передачу внеску власника (засновника) до статутного капіталу ПП "Хімагродар" від 21.06.2016 року.

Вищезазначене майно на сьогоднішній день ще зареєстроване за ПП "Хімагродар", про що свідчать відомості з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (додаються до позову).

За результатами звернення ліквідатора до суду із позовною заявою про визнання зазначених вище договорів купівлі-продажу недійсними, постановою Північно-західного апеляційного господарського суду від 28.02.2019 року було визнано недійсними відповідні договори купівлі-продажу від 14.04.2015 року, укладені між ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" в особі генерального директора Коляси С.В. та Македонським О.П..

Постановою Верховного суду від 12.06.2019 у складі колегії суддів Касаційного господарського суду, зазначене рішення апеляційної інстанції залишено без змін.

На переконання позивача, у ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" є всі підстави для витребування майна із чужого незаконного володіння ПП "Хімагродар", оскільки останнє є недобросовісним набувачем з огляду на наступне.

Так, апеляційним судом в постанові Північно-західного апеляційного господарського суду від 28.02.2019 року встановлено, що договори купівлі-продажу від 14.04.2015 року були прямовані на виведення майна ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" з метою уникнення виплати великої суми кредиторської заборгованості.

В подальшому, 21.06.2016 року Македонський О.П. (покупець за зазначеними договорами) придбане за договорами купівлі-продажу від 14.04.2015 року майно передає до статутного капіталу ПП "Хімагродар", згідно договору про передачу внеску власника (засновника) до статутного капіталу ПП "Хімагродар". Однак відповідно до витягу з ЄДРЮОФОП єдиним засновником ПП "Хімагродар" є Бабич Наталія Михайлівна, а відомості про Македонського О.П. як засновника ПП "Хімагродар" відсутні.

Про те, що ПП "Хімагродар" було відомо про незаконне виведення майна з ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" та про те, що Македонський О.П. не мав права носити в статутний капітал "придбане" майно за недійсними договорами, свідчить те, що на момент внесення в статутний капітал ПП "Хімагродар" зазначеного майна (21.06.2016 року) згідно з витягу ЄДРЮОФОП підписантом в ПП "Хімагродар" був і є Недоступ Сергій Сергійович, який на той момент одночасно був і директором ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" (з 01.12.2015 року).

Враховуючи викладене, позивач просить суд витребувати із незаконного володіння Приватного підприємства "Хімагродар" належне Публічному акціонерному товариству "Ладжинський завод силікатної цегли" на праві власності нерухоме майно згідно переліку наведеного у позовній заяві.

З врахування встановлених обставин справи, суд дійшов таких висновків.

Згідно ч. 2 ст. 7 Кодексу України з процедур банкрутства, господарський суд, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство, в межах цієї справи вирішує всі майнові спори, стороною в яких є боржник: спори з позовними вимогами до боржника та щодо його майна; спори про визнання недійсними результатів аукціону; спори про визнання недійсними будь-яких правочинів, укладених боржником; **спори про повернення (витребування) майна боржника або відшкодування його вартості відповідно**; спори про стягнення заробітної плати; спори про поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника; спори щодо інших вимог до боржника.

Склад учасників розгляду спору визначається відповідно до Господарського процесуального кодексу України.

Господарський суд розглядає спори, стороною в яких є боржник, за правилами, визначеними Господарським процесуальним кодексом України. **За результатами розгляду спору суд ухвалює рішення.**

Частиною 1 ст. 2 ГПК України, визначено, що завданням господарського судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, та розгляд інших справ, віднесених до юрисдикції господарського суду, з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави.

Відповідно до ч. 1, ч. 3 ст. 3 ГПК України, судочинство в господарських судах здійснюється відповідно до Конституції України, цього Кодексу, Закону України "Про міжнародне приватне право", Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Судочинство у господарських судах здійснюється відповідно до закону, чинного на час вчинення окремої процесуальної дії, розгляду і вирішення справи.

Згідно ч. 6 ст. 12 ГПК України, господарські суди розглядають справи про банкрутство у порядку, передбаченому цим Кодексом для позовного провадження, з урахуванням особливостей, встановлених Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

За змістом ч. 3 ст. 13 ГПК України, кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом.

В силу ч. 1, ч. 2 ст. 73 ГПК України, доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Ці дані встановлюються такими засобами: 1) письмовими, речовими і електронними доказами; 2) висновками експертів; 3) показаннями свідків.

Згідно ч. 1 ст. 74 ГПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень.

Відповідно до ч. 1 ст. 76 ГПК України, належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування.

Згідно ч. 1, ч. 2 ст. 79 ГПК України, достатніми є докази, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин справи, які входять до предмета доказування. Питання про достатність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання.

За змістом ст. 86 ГПК України, суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили.

Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Європейський суд з прав людини у рішенні від 10.02.2010 у справі "Серявін та інші проти України" зауважив, що згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях, зокрема, судів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожний аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною залежно від характеру рішення.

У справі "Трофимчук проти України" Європейський суд з прав людини також зазначив, що хоча пункт 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, це не може розумітись як вимога детально відповідати на кожен довод.

Як встановлено судом та підтверджується матеріалами справи № 902/839/16, ухвалою Господарського суду Вінницької області від 03.12.2018 року було відмовлено в позові ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" в особі ліквідатора - арбітражного керуючого Темчишина В.П. до Македонського О.П. та ПП "Хімагродар" про визнання недійсними договорів купівлі-продажу та зобов'язання ПП "Хімагродар" повернути майно, одержане на виконання договору про передачу внеску власника (засновника) до статутного капіталу ПП "Хімагродар" від 21.06.2016 року, в межах справи № 902/839/16.

За змістом вказаної вище ухвали, судом встановлено, що 14.04.2015 року, між ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" в особі генерального директора Коляси С.В. (продавець) та Македонським О.П. (покупець) укладено договори купівлі-продажу нерухомого майна за реєстровими номерами 839, 838, 837, 834, 836, 835, 833.

В подальшому, постановою Північно-західного апеляційного господарського суду від 18.02.2019 року, ухвалу Господарського суду Вінницької області від 03.12.2018 року по справі № 902/839/16 скасовано та прийнято нове судове рішення:

Позовну заяву ліквідатора Публічного акціонерного товариства "Ладизинський завод силікатної цегли" Темчишина В.П. № 251 від 10.09.2018 року (з врахуванням заяви від 05.11.2018 року про зміну підстав позову) задовольнити частково:

Визнати недійсними договори купівлі-продажу від 14.04.2015 року, укладені між ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" в особі генерального директора Коляси С.В. та Македонським О.П.:

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 839, за яким було відчужено комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул.Промислова, 1-Е, загальною площею 882,9 кв.м.;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 838, за яким було відчужено комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул.Промислова, 1-Б, загальною площею 12 763,8 кв.м.;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 837, за яким було відчужено комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул.Промислова, 1-А, загальною площею 1 247,1 кв.м.;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 834, за яким було відчужено земельну ділянку площею 1,2916 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0267, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул. Промислова, 1-А;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 836, за яким було відчужено земельну ділянку площею 1,7048 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0270, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул. Промислова, 1-Б;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 835, за яким було відчужено земельну ділянку площею 0,8706 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0275, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизин, вул. Промислова, 1-Б;

- договір купівлі-продажу, реєстровий номер № 833, за яким було відчужено земельну ділянку площею 1,7048 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0273, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизині, вул. Промислова, 1-Е;

Позов в частині зобов'язання Приватного підприємства "Хімагродар" повернути на користь Публічного акціонерного товариства "Ладизинський завод силікатної цегли" майно одержане на виконання договору про передачу внеску власника (засновника) статутного капіталу залишити без розгляду.

Також, постановою Верховного суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 12.06.2019 року, постанову Північно-західного апеляційного господарського суду від 28.02.2019 у справі № 902/839/16 залишено без змін.

Поряд з цим, у вищевказаній постанові суду апеляційної інстанції, встановлено, що договори купівлі-продажу від 14.04.2015 року були спрямовані на виведення майна ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" з метою уникнення виплати великої суми кредиторської заборгованості по платежах до бюджету, Пенсійного фонду, Фондів соціального страхування та виплаті заборгованості по заробітній платі працівникам ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли", в сумі 2 000 157,47 грн., (Ухвала попереднього засідання Господарського суду Вінницької області від 01.10.2014 року № 902/79/13-г).

В подальшому, 21.06.2016 року Македонський О.П. придбане за договорами купівлі-продажу від 14.04.2015 року майно передав до статутного капіталу ПП "Хімагродар", згідно договору про передачу внеску власника (засновника) до статутного капіталу ПП "Хімагродар".

Однак, відповідно до витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, єдиним засновником ПП "Хімагродар" є Бабич Наталія Михайлівна, а відомості щодо Македонського Олександра Петровича як засновника ПП "Хімагродар" відсутні.

Також, суд апеляційної інстанції дійшов висновку, що директор ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" Коляса С.В. підписав від імені підприємства оспорювані договори купівлі-продажу нерухомого майна боржника виключно в своїх інтересах, що є порушенням конституційних прав і свобод людини і громадянина, а також інтересів держави і суспільства.

А тому, колегія суддів дійшла висновку про наявність підстав для визнання договорів купівлі-продажу нерухомого майна ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" від 14.04.2015 року недійсними.

Наведені вище висновки суду апеляційної інстанції підтримано постановою Верховного суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 12.06.2019 року.

Відповідно до ч. 4 ст. 75 ГПК України, обставини, встановлені рішенням суду в господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом.

Стаття 387 ЦК України, передбачає, що власник має право витребувати своє майно від особи, яка незаконно, без відповідної правової підстави заволоділа ним.

Згідно ч. 1, ч. 3 ст. 388 ЦК України, якщо майно за відплатним договором придбане в особи, яка не мала права його відчужувати, про що набувач не знав і не міг знати (добросовісний набувач), власник має право витребувати це майно від набувача лише у разі, якщо майно: 1) було загублене власником або особою, якій він передав майно у володіння; 2) було викрадене у власника або особи, якій він передав майно у володіння; 3) вибуло з володіння власника або особи, якій він передав майно у володіння, не з їхньої волі іншим шляхом. Якщо майно було набуто безвідплатно в особи, яка не мала права його відчужувати, власник має право витребувати його від добросовісного набувача у всіх випадках.

За змістом постанови Великої Палати Верховного Суду від 07.11.2018 року по справі №488/5027/14-ц, відповідно до висновку Верховного Суду України, викладеного у постанові від 17 грудня 2014 року у справі N 6-140цс14, захист порушених прав особи, яка вважає себе власником майна, що було неодноразово відчужене, можливий шляхом пред'явлення

віндикаційного позову до останнього набувача цього майна з підстав, передбачених статтями 387 та 388 ЦК України.

Велика Палата Верховного Суду погоджується з цим висновком Верховного Суду України. **Задоволення вимоги про витребування майна з незаконного володіння особи, за якою воно зареєстроване на праві власності, відповідає речово-правовому характеру віндикаційного позову та призводить до ефективного захисту прав власника.** У тих випадках, коли має бути застосована вимога про витребування майна з чужого незаконного володіння, вимога власника про визнання права власності чи інші його вимоги, спрямовані на уникнення застосування приписів статей 387 і 388 ЦК України, є неефективними.

Велика Палата Верховного Суду вважає, що власник з дотриманням вимог статей 387 і 388 ЦК України може витребувати належне йому майно від особи, яка є останнім його набувачем, незалежно від того, скільки разів це майно було відчужене до того, як воно потрапило у володіння останнього набувача (близький за змістом підхід сформулював Верховний Суд України у висновку, викладеному у постанові від 17 грудня 2014 року у справі N 6-140цс14).

Згідно правових висновків, наведених у постанові Верховного суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 13.02.2018 року у справі № 910/3496/17, віндикацією є передбачений законом основний речово-правовий спосіб захисту цивільних прав та інтересів власника майна чи особи, що має речове право на майно (титульний володільць), який полягає у відновленні становища, що існувало до порушення, шляхом повернення об'єкта права власності у володіння власника (титульного володільця) з метою відновлення права використання власником усього комплексу його правомірностей.

Тобто, витребування майна шляхом віндикації застосовується до відносин речово-правового характеру, зокрема, якщо між власником і володільцем майна немає договірних відносин і таке майно перебуває у володільця не на підставі укладеного з власником договору.

За змістом п. 2.15 постанови пленуму Вищого господарського суду України "Про деякі питання визнання правочинів (господарських договорів) недійсними" від 29.05.2013 року № 11 (чинна на даний час), наслідки недійсності правочину підлягають застосуванню лише стосовно сторін даного правочину, тому на особу, яка не брала участі в правочині, не може бути покладено обов'язок повернення майна за цим правочином. У зв'язку з цим, не підлягають задоволенню позови власників (володільців) майна про визнання недійсними частинних правочинів щодо відчуження майна, які були вчинені після правочину, визнаного недійсним. У відповідних випадках майно може бути витребувано від особи, яка не є стороною недійсного правочину, позовів відповідно до статей 387 - 390 або глави 83 ЦК України, зокрема, від добросовісного набувача - з підстав, передбачених частиною першою статті 388 ЦК України. При цьому необхідно мати на увазі, що добросовісність набувача майна в силу частини п'ятої статті 12 названого Кодексу презюмується.

Якщо судом буде встановлено, що набувач знав або повинен був знати про наявність перешкод до вчинення правочину, зокрема те, що продавець майна не мав права його відчужувати, це може свідчити про недобросовісність набувача й бути підставою для задоволення позову про витребування у нього цього майна.

Судом встановлено, що 14.04.2015 року, між ПАТ "Ладжинський завод силікатної цегли" в особі генерального директора Коляси С.В. (продавець) та Македонським О.П. (покупець) були укладені договори купівлі-продажу нерухомого майна за реєстровими номерами 839, 838, 837, 834, 836, 835, 833.

В подальшому, Македонським О.П. придбане за вищевказаними договорами купівлі-продажу від 14.04.2015 року нерухоме майно передано до статутного капіталу ПП "Хімагродар", згідно договору про передачу внеску власника (засновника) до статутного капіталу ПП "Хімагродар" від 21.06.2016 року.

Поряд з цим, судом встановлено, що згідно долучених до позовної заяви інформацій із Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо суб'єкта від 21.06.2019 року, оспорюване нерухоме майно зареєстроване за

відповідачем - ПП "Хімагродар".

Водночас, згідно вищевказаних інформацій, підставою виникнення права власності ПП "Хімагродар" на оспорюване нерухоме майно вказано договір про передачу внеску власника (засновника) до статутного капіталу ПП "Хімагродар", виданий 21.06.2016 року.

Беручи до уваги, що постановою Північно-західного апеляційного господарського суду від 28.02.2019 року по справі № 902/839/16, яка залишена без змін судом касаційної інстанції, було визнано недійсними зазначені вище договори купівлі-продажу нерухомого майна від 14.04.2015 року, укладені між ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" в особі генерального директора Коляси С.В. та Македонським О.П., в зв'язку з чим, підстави набуття останнім придбаного за відповідними договорами купівлі-продажу нерухомого майна, яке вибуло з власності ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли" та його передачі Македонським О.П. до статутного капіталу ПП "Хімагродар" згідно договору про передачу внеску власника (засновника) до статутного капіталу ПП "Хімагродар" від 21.06.2016 року, наразі відсутні.

Отже, набуте відповідачем - ПП "Хімагродар" оспорюване нерухоме майно підлягає витребуванню у власність позивача - ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли".

Зважаючи на наведені принципи законодавства та встановлені обставини справи, суд дійшов висновку про задоволення позовних вимог в повному обсязі.

Обґрунтованість та правомірність заявлених вимог підтверджуються наданими та дослідженими судом письмовими доказами, наявними у матеріалах справи.

Судові витрати зі сплати судового збору в сумі 3 842,00 грн. підлягають віднесенню на відповідача згідно вимог ст. 129 ГПК України.

Керуючись ст. ст. 1, 2, 7 Кодексу України з процедур банкрутства, ст. ст. 2, 3, 12, 13, 18, 73, 74, 76-79, 86, 129, 232, 233, 236-238, 240-242, 326, 327 Господарського процесуального кодексу України, суд -

УХВАЛИВ :

1. Задоволити позовну заяву Публічного акціонерного товариства "Ладизинський завод силікатної цегли" в особі арбітражного керуючого (ліквідатора ПАТ "Ладизинський завод силікатної цегли") Темчишина Володимира Петровича б/н від 26.06.2019 року (вх. № 02.1-36/405/19) до Приватного підприємства "Хімагродар" про витребування майна з чужого незаконного володіння в межах справи № 902/839/16 повністю.

2. Витребувати із незаконного володіння Приватного підприємства "Хімагродар" (02140, м. Київ, вул. Олександра Мисюги, буд. 3-В, код ЄДРПОУ 37387672) належне Публічному акціонерному товариству "Ладизинський завод силікатної цегли" (24321, Вінницька обл., м. Ладизин, вул. Промислова, 1, код ЄДРПОУ 00294020) на праві власності нерухоме майно, а саме :

- **комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м.Ладизин, вул. Промислова, 1-Е, загальною площею 882,9 кв.м., що складається з:** установка рідких присад в мазутній 5; будівля котельної, 12 774,3 кв.м; резервуар, 24; бак конденсат, 25; паливо зважувальний пункт, 28; градирня з мережами водопостачання, 32; бак гідроперевантажень, 38; бак гідроперевантажень, 39; бак промивання води, 40; бак промивання води, 41; бак діараторний, 42; сепаратор емкості 43, водоочищувач ДСА, 44; бак солі і води, 45; бак води, 46; охолоджувач пари, 47; резервуар запобіжний, р.48; барботажний пристрій, 49; охолоджувач пари, 50; редукційний пристрій, 55; солерозчинювач, 59, 57,6 кв.м.; насосна станція обороту води, 60,51 кв.м.; діатор ДСА, 62; емкість 3 куб.м., 63; емкість 3 куб.м., 64; емкість 3 куб.м., 65; емкість 10 куб.м., 66; емкість 3 куб.м., 67; емкість 75 куб.м., 68; емкість 75 куб.м., 69; тепломережі мазуту, 85;

Зазначений комплекс будівель та споруд знаходиться на земельній ділянці площею 0,2143 га (кадастровий номер 0510600000:07:001:0273).

- **комплекс будівель та споруд, що знаходяться за адресою: Вінницька обл., м.Ладизин, вул. Промислова, 1-Б, загальною площею 12 763,8 кв.м., що складається з:** будівлі головного корпусу, 3, 9 174,70 кв.м.; будівлі вагової, 6, 32,9 кв.м.; будівля ТП, 9, 11,4 кв.м.; будівля РП-10, 10, 54,1 кв.м.; будівля приймання вапна, 14, 1 025,0 кв.м.;

перевантажувальний вузол, 17, 64,5 кв.м.; реконструкція РП-10,18, 1 459,50 кв.м.; вагон общ. ВО-12, 22; склад вапняку, 51; вузол завантаження, 52, 541,0 кв.м.; внутрішньо майданчикові мережі, 53; галерея піску, 58; 370,4 кв.м.; глибинно-нає.канал, 61, 30,3 кв.м.; зовнішні теплові мережі, 71; внутрішньомайданчик. мережі госп. фекал. канал, 74; внутрішньомайданчик. мережі госп. фекал. канал, 75; внутрішні мережі відведення води, 76; внутрішні мережі притоку води, 77; кабельні лінії електропередач, 78; ЛЕП-10 кв. (кабельні лінії), 79; внутрішньопром. каналізації, 80; кабельні лінії, 81; зовнішні мережі, 82; електромлаб. Мережю, 83; внутрішньомайданч. мережі, 84; дорога до підстанції, 34.

Зазначений комплекс будівель та споруд знаходиться на земельній ділянці площею 0,8706 га (кадастровий номер 0510600000:07:001:0275).

- комплекс будівель та споруд, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м.Ладизжин, вул. Промислова, 1-А, загальною площею 1 247,1 кв.м., що складається з: будівля мазутонасосної 17, 77,5 кв.м.; склад ГСМ, 15, 177,9 кв.м.; склад фарб., 16, 59,2 кв.м.; будівля АБК транспортного цеху, 19, 744,2 кв.м.; бокс транспортного цеху, 20, 148,3 кв.м.; цистерни ГСМ, 23; резервуар 10 куб.м., 29; автодорога в кар'єр, 57, бензоколонка, 70.

Зазначений комплекс будівель та споруд знаходиться на земельній ділянці площею 1,2916 га (кадастровий номер 0510600000:07:001:0267).

- земельну ділянку площею 1,2916 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0267, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизжин, вул. Промислова, 1-А, цільове призначення: для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд організацій та підприємств;

- земельну ділянку площею 1,7048 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0270, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизжин, вул. Промислова, 1-Б цільове призначення: для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд організацій та підприємств;

- земельну ділянку площею 0,8706 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0275, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизжин, вул. Промислова, 1-Б, цільове призначення - для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд організацій та підприємств;

- земельну ділянку площею 0,2143 га, кадастровий номер 0510600000:07:001:0273, що знаходиться за адресою: Вінницька обл., м. Ладизжин, вул. Промислова, 1-Е, цільове призначення: для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд організацій та підприємств.

3. Стягнути з Приватного підприємства "Хімагродар" (код ЄДРПОУ 37387627, вул. О. Мишуги, 3-В, м. Київ, 02140) на користь Публічного акціонерного товариства "Ладизжинський завод силікатної цегли" (код ЄДРПОУ 00294020, вул. Промислова, 1, м.Ладизжин, Вінницька область, 24321) **3 842,00 грн** – витрат на сплату судового збору.

4. Видати накази після набрання рішенням суду законної сили.

5. Копію рішення направити згідно переліку рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

Відповідно до ст. 241 ГПК України, рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Згідно ч. 1 ст. 256 ГПК України, апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів, а на ухвалу суду – протягом десяти днів з дня його (її) оголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступу та резолютивну частину рішення суду, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

До початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи

апеляційна скарга подається до Північно-західного апеляційного господарського суду через Господарський суд Вінницької області (п. 17.5 Перехідних положень Господарського процесуального кодексу України).

Відповідно до ч. 6 ст. 233 ГПК України повне рішення складено 04 лютого 2020 р.

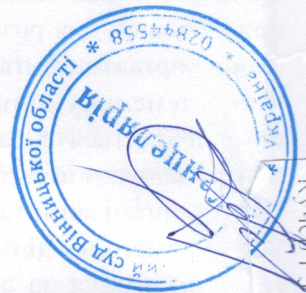
Судія

Тісецький С.С.

Виготовлено з
автоматизованої системи
документообігу суду

Судове рішення
не набрало
законної сили

Помічник заступника голови суду
С.С. Тісецький
04.02.2020

Всього в копії 5 арк.
Помічник заст. голови суду
Кучер Р.Д.

Віддрук. 6 прим.:

- 1 - в справу;
- 2 - ГУ ДНІС у Вінницькій області (вул. Хмельницьке шосе, 7, м. Вінниця, 21028);
- 3 - ПАТ "Ладизитський завод силікатної цегли" (вул. Промислова, 1, м. Ладизин, Вінницька обл., 24321);
- 4 - Арбітражному керуючому Темчичину В.П. (Луцьк - 10, а/с 20, Волинська область, 43010);
- 5 - ПП "Хімагродар" (вул. О. Митиуги, 3-В, м. Київ, 02140);
- 6 - директору ПП "Хімагродар" Бабич Н.М. (вул. Героїв Небесної Сотні, 15, кв. 29, м. Бровари, Київська обл., 07400).

